

Arrest

nr. 312 640 van 6 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOURI /*loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 15 augustus 2021, diende op 16 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 december 2023 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 28 december 2023 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 16/08/2021
Overdracht CGVS: 04/11/2021

U werd gehoord op het CGVS op 27 oktober 2023 van 13:38 tot 17:20. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Tshibangu-Kadima, loco meester Loobucyk, was aanwezig vanaf 13:41.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Masagaway, in district El Dheer, in provincie Galgaduud. U verklaart geboren te zijn op [...] oktober 1986.

In 2004 bent u getrouwd met uw echtgenoot, met wie u vier kinderen hebt.

Uw broers werden door uw vader naar Mogadishu gestuurd na de komst van Al Shabaab, Al Shabaab wilde hen rekruteren. Uw broers geraakten gewond in Mogadishu, en uw vader ging hen bezoeken om hen te verzorgen. Uw vader stuurde uw broers weg uit Somalië. Uw broers steunden de familie financieel vanuit Mogadishu, toen die steun wegviel ging uw vader weer geiten verkopen. Onderweg met de geiten werd hij gedood door Al Shabaab, in 2010.

Al Shabaab verdacht uw echtgenoot er van om de overheid te hebben ingelicht van hun plannen om een dorp aan te vallen. In 2016 is uw man op reis vertrokken met de auto, en sindsdien hebt u niets meer van hem gehoord. Leden van Al Shabaab kwamen hem bij u thuis zoeken, u kon hen niet vertellen waar uw man was. Ze hebben u dan geslagen, en ten gevolge van die slag bent u ook uw ongeborn kindje verloren. Uw vader had een zakenpartner in Mogadishu, die u sindsdien af en toe financieel hielp. U verkocht ook sambusa en bur aan de waterput, maar dat was niet toegestaan door Al Shabaab. U ging ook huishoudelijke taken doen bij uw burens, om zo wat geld te verdienen.

Omdat uw man weggelopen was, werd een mannelijk familielid van uw vader aangesproken door leden van Al Shabaab om te zeggen dat u met een van hen moet huwen, een man genaamd Y.(...) Die man is dan met zijn strijders naar u gekomen, om u te zeggen dat u van hem bent. U hebt geantwoord dat u een getrouwde vrouw bent, waarop hij u geslagen heeft. Hij vertrok en zei nog dat hij een man zou vinden voor uw dochter.

Diezelfde maand, in juni 2021 bent u vertrokken uit Masagaway en reisde u naar Mogadishu samen met uw kinderen. Vanuit Mogadishu reisden jullie met de auto naar Ethiopië. Op 10 augustus 2021 nam de smokkelaar jullie verder mee. 16 augustus 2021 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: attest van besnijdenis van uzelf, attest van besnijdenis van uw dochter R.(...), en een attest van Gams, een littekenattest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS een attest van dr. G.(...) neer waarin geschreven staat dat u symptomen vertoont van een psychisch lijden: slapeloosheid, angststoornissen, syndroom van PTSS. Het CGVS stelt vast dat dit attest dateert van 12/11/2021 en dat er bijgevolg ook geen up-to-date attest met betrekking tot uw psychologische toestand in het dossier zit. Daarenboven is dit een attest dat louter en summier een aantal symptomen opsomt zonder daarbij te verduidelijken op basis waarvan die symptomen werden vastgesteld, welke psychologische begeleiding u krijgt, en welke invloed dergelijke symptomen zouden hebben op uw capaciteit om deel te nemen aan de procedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen

werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aantoonde dat u recent vertrokken bent uit Masagaway in district El Dheer, in provincie Galgaduud, er wordt immers geen geloof gehecht aan uw bewering dat u tot juni 2021 in Masagaway verbleven hebt.

Het CGVS wijst er dan in eerste instantie, en als voornaamste reden, op dat u niet op de hoogte bent van de gebeurtenissen die recenter in uw regio plaatsvonden. U vertelde over het moment dat Al Shabaab de macht overnam in Masagaway in 2010 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Sinds Al Shabaab de macht overnam in 2010 zouden er geen gevechten meer geweest zijn tegen hen, u verklaarde dat ze machtig waren en daar verbleven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd dan verder ook gevraagd of u zich nog gebeurtenissen herinnerde in Masagaway in de periode voor uw vertrek. U herhaalde toen uw verklaringen met betrekking tot een clanconflict dat zou hebben plaatsgevonden in 2002 en de komst van Al Shabaab in 2009/2010. U werd nog eens gevraagd of u zich nog gebeurtenissen herinnerde die plaatsvonden na 2010, en dan verklaarde u dat u al genoeg eigen problemen had als moeder met kinderen, en dat u geen andere problemen had gezien behalve de problemen die Al Shabaab de mensen bezorgde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Uit informatie blijkt dat er in de omgeving van Masagaway luchtaanvallen hebben plaatsgevonden in augustus 2015. Er staat in de informatie beschreven dat de Ethiopische troepen, die deel uitmaakten van de AMISOM troepen, de missie van de Afrikaanse unie in Somalië, een bombardement pleegden op Al Shabaab auto's die vanuit Galcad op weg waren naar Masagaway (Ethiopia: Air Force Bombed Al-shabaab Bases in Central Somalia). In 2016 hebben Amisom troepen ook een anti-terreuroperatie uitgevoerd op een Al Shabaab schuilplaats in de Masagaway regio. In die operatie zouden zeven leden van Al Shabaab zijn omgekomen en acht leden zouden gewond zijn geraakt (Amisom morning headlines van 23 juni 2016). Inwoners van Masagaway hebben dan ook getuigd dat ze luide ontploffingen hoorden, en dat er een vuurgevecht was tussen de soldaten en Al Shabaab. Informatie wijst er dus wel op dat er grote gebeurtenissen hebben plaatsgevonden nadat Al Shabaab in 2010 in Masagaway is aangekomen. Zoals tevens uit de informatie blijkt, waren de inwoners van Masagaway wel op de hoogte van deze gebeurtenissen. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u verklaarde dat er niets meer heeft plaatsgevonden sinds 2010 en dat u ook niet hoorde dat er nog gebeurtenissen hadden plaatsgevonden. Dergelijke lacunes in uw verklaringen, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Masagaway volledig.

Het CGVS stelde ook vast dat uw onwetendheid met betrekking tot de gebeurtenissen die in Masagaway plaatsvonden in schril contrast staat met uw kennis met betrekking tot de dorpen in de omgeving van uw eigen dorp. Toen u gevraagd werd om uw dorp te beschrijven, ging u meteen over tot het opsommen van de verschillende dorpen in de verschillende richtingen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14).

U had eerder ook al dergelijke dorpen opgesomd om te bespreken waar er bepaalde clans wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U werd gevraagd om uit te leggen hoe u al die dorpen kende, en u legde dan uit dat uw vader u had uitgelegd dat de Harti Abgal clans daar wonen. U duidde echter niet welk belang het had dat u dergelijke informatie had. Daarenboven duidde u bij elk dorp ook nog eens in welke windrichting het lag. U bent dus op de hoogte van alle plaatsen in de regio, maar niet wat er gebeurde in uw dorp of in de nabijheid van uw dorp.

In 2017 zou er ook een droogte zijn geweest in Masagaway. U verklaarde dat u op dat moment een alleenstaande moeder was van uw kinderen nadat uw echtgenoot beweerdelijk net in 2016 verdwenen was. Er kan dus wel van u verwacht worden dat u doorleefde verklaringen aflegde over hoe u deze droogte beleefde in die omstandigheden, u slaagde er niet in om doorleefde en persoonlijke verklaringen hier over af te leggen. U werd gevraagd om te vertellen wat u zelf meemaakte in de droogte, en u legde uit dat u veel

meemaakte en niemand had om u te steunen, uw twee zonen zouden ook opgezwollen zijn omwille van zwakte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Gevraagd wat u toen gedaan hebt, legde u enkel uit dat u overleefde op het kleine beetje dat u kreeg van die oom, de zakenpartner van uw vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Uw verklaringen met betrekking tot uw eigen belevingen, die volgens uw eigen verklaringen toch zeer moeilijk zouden moeten zijn geweest, bleven summier, vaag, en niet doorleefd. Ook op deze manier kon u dus niet aantonen dat u recent uit Masagaway kwam. U bent tevens ook niet op de hoogte van de Masagaway zoals die nu is, het laatste wat u weet is dat Al Shabaab aan de macht is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17).

Wat betreft uw beweerde profiel als alleenstaande moeder van vier kinderen in Masagaway, die bovendien ook voor haar zieke moeder moet zorgen, dient er ook opgemerkt te worden dat u hieromtrent ook geen aannemelijke verklaringen aflegt, waardoor u ook geen zicht biedt op uw reële situatie in uw land van herkomst. Het CGVS merkt op dat het wel opmerkelijk is dat de vriend van uw vader, M.(...) H.(...) R.(...), u hielp nadat uw vader verdwenen was, maar blijkbaar ook wel niet voldoende want u moest wel nog spullen verkopen aan de waterput of huishoudelijke taken uitvoeren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Anderzijds kon die man wel opeens 15 000 dollar betalen om u samen met uw kinderen naar Europa te laten reizen (verklaring DVZ vraag 31).

Het CGVS merkt verder ook op dat uw overige verklaringen ook op bepaalde belangrijke punten lacunair zijn. Zo werd u gevraagd naar de natuur in de omgeving van uw dorp, en u legde uit dat het zand rood en wit is, en dat de omgeving groen is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Dit is maar een zeer summiere beschrijving van de omgeving van uw dorp en rond uw dorp. Gevraagd naar de duinen in de omgeving, legde u uit dat er langs de zee duinen zijn maar in de andere richting niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Uit informatie blijkt dat er in het noorden van uw dorp, dus niet aan de kust, ook duidelijk een grote duin genaamd Ceel Cawl ligt. Uw bewering dat er enkel aan de kant van de kust duinen liggen, klopt dus ook niet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er ook op dat in uw vluchtmotieven toch belangrijke geloofwaardigheidsproblemen terug te vinden zijn. Zo merkt het CGVS al de tegenstrijdigheid op in uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS. Waar u voor de DVZ verklaarde dat Y.(...) eigenlijk bij u introk. U bent dan bij Y.(...) thuis moeten intrekken omdat hij niet bij jullie kon samenleven omdat het tegen jullie wil was (vragenlijst CGVS). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat er fouten zijn in uw interview voor de DVZ, en u paste uw verklaringen aan door te zeggen dat er genoteerd werd dat die man bij u samen woonde, en dat uw dochter al uitgehuwelijkt was, maar dat zou niet kloppen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Voor het CGVS verklaarde u dan dat die man nog niet met u samen woonde, en dat u via uw oom vernomen had dat u binnen de maand met Y.(...) zou moeten trouwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Masagaway, district El Dheer gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Masagaway heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats (en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van

artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 27/10/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk meerdere keren gevraagd naar gebeurtenissen die meer recent hebben plaatsgevonden. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat betreft de vrees die u aanhaalde in hoofd van uw kinderen, is deze ook niet geloofwaardig ten gevolge van het feit dat u zelf ook geen zicht gaf op uw reële situatie in uw land van herkomst. De vrees die u aanhaalt in hoofd van uw zonen is gelieerd aan de aanwezigheid van Al Shabaab in uw beweerde regio van recente herkomst, hetgeen niet geloofwaardig is. U haalt ook de vrees aan dat uw dochter uitgehuwelijkt zou worden, en dat u wilt dat uw dochter zelf iemand kan kiezen om mee te trouwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Hierbij kan hetzelfde opgemerkt worden, met name dat u niet aantoonde wat uw reële situatie in uw land van herkomst is, waardoor u het CGVS ook niet toelaat om te oordelen over de geloofwaardigheid van een dergelijk gedwongen huwelijk.

U legde ook twee medische attesten neer voor u en uw dochter waaruit blijkt dat jullie beiden vrouwelijke genitale verminking van het type 2 hebben ondergaan. Uw dochter zou besneden zijn toen ze 6 of 7 jaar oud was op aangeven van een familielid van uw vader genaamd M.(...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20 en p. 24). U verklaarde te vrezen voor uw dochter dat ze door de genitale verminking problemen zal hebben als ze trouwt, tijdens het seksuele contact met haar echtgenoot, en dat ze niet op een normale manier zou kunnen bevallen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Vooreerst zijn deze verklaringen louter gebaseerd op hypothesen over wat er zou kunnen gebeuren wanneer uw dochter zou trouwen. Het CGVS wijst er bovendien ook op dat zowel u als uw dochter volgens het type 2 zijn besneden, en er dus geen infibulatie heeft plaatsgevonden (de praktijk van vernauwing van de vaginale opening door het hechten /

samenkleven van de kleine schaamlippen of de grote schaamlippen). Hierdoor moet er dus ook geen defibulatie plaatsvinden om geslachtsgemeenschap te kunnen hebben, kan een beschermingsstatuut uw dochter dan ook niet verder helpen in een eventuele angst dat geslachtsgemeenschap pijnlijk zou kunnen zijn. U toonder verder ook niet aan dat u of uw dochter nood hebben aan medische verzorging ten gevolge van deze ondergane genitale verminking. U legde in dit verband ook nog een lidmaatschapskaart neer van de organisatie GAMS, dit doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat zowel u als uw dochter geen aantoonbare vrees hebben met betrekking tot genitale verminking.

U legde ter staving van uw verzoek ook een attest neer van dr. G.(...) waarin uw littekens en psychologische situatie beschreven wordt. Een medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Het attest vermeldt ook het feit dat het is opgesteld volgens uw verklaringen, het linkt de vastgestelde littekens aan wat u verklaarde dat de oorzaak was van die littekens, met name slagen die u zou hebben gekregen door leden van Al Shabaab in 2016. Dergelijk attest kan bovenstaande geloofwaardigheidsproblemen met betrekking tot uw recente herkomst uit Masagaway niet rechtzetten. In hetzelfde attest staat ook geschreven dat u symptomen vertoont van een psychisch lijden: slapeloosheid, angststoornissen, syndroom van PTSS. Het CGVS stelt vast dat dit attest dateert van 12/11/2021 en dat er bijgevolg ook geen up-to-date attest met betrekking tot uw psychologische toestand in het dossier zit. Daarenboven is dit een attest dat louter en summier een aantal symptomen opsomt zonder daarbij te verduidelijken op basis waarvan die symptomen werden vastgesteld, welke psychologische begeleiding u krijgt, en welke invloed dergelijke symptomen zouden hebben op uw capaciteit om deel te nemen aan de procedure. Bijgevolg kan dit attest niet dienen om de gedane vaststellingen te wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 7 november 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"Schending van artikelen 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen , B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De bestreden beslissing heeft allerminst rekening gehouden met het persoonlijk profiel van verzoekster en de omstandigheden waarin zij opgroeide en diende te overleven in haar thuisland. Immers, verzoekster heeft uitgebreid verteld over haar dagelijks leven en de traumatische ervaringen die zij heeft meegemaakt. Zij verloor haar ouders, haar dochter, haar broers zijn spoorloos, haar zussen kwamen om bij een luchtaanval, alsook verliet haar echtgenoot haar en dus bleef zij achter als alleenstaande moeder van vier kinderen.

Gelet op al de voorgaande elementen kan bezwaarlijk verwacht worden dat verzoekster haar kennis volledig en uitgebreid is. Zij kan zich dan ook oprecht niet herinneren dat er in de omgeving verschillende incidenten hebben plaatsgevonden. Zij had immers veel andere kopzorgen. Het ontbreekt de commissaris-generaal duidelijk aan inlevingsvermogen en hij houdt geen rekening met de persoonlijke omstandigheden waarin verzoekster zich bevond. Zij merkt verder op dat deze incidenten hebben plaatsgevonden in de buurt en niet specifiek in haar eigen dorp. Ook heeft zij Somalië bijna drie jaar geleden verlaten na enorm traumatische ervaringen en focust de commissaris-generaal zich op incidenten die geruime tijd geleden hebben plaatsgevonden en die verzoekster niet persoonlijk heeft meegemaakt. Desalniettemin heeft verzoekster haar best gedaan tijdens het groot onderhoud om hetgeen zij nog heeft onthouden, uiteen te zetten en zij volhardt dan ook in haar verklaringen. De commissaris-generaal toont duidelijk aan dat hij geen rekening heeft gehouden met de omstandigheden waarin verzoekster diende te overleven.

Verzoekster weet zelf niet om welke exacte reden haar vader over verschillende dorpen vertelde, maar zij kreeg informatie over andere dorpen en gebeurtenissen via hem. Nadat haar vader overleed en haar echtgenoot haar verliet, kreeg zij weinig informatie van buitenaf en dus is haar kennis en referentiekader zeer beperkt. Wat de verklaringen omtrent de droogtes betreft, vraagt verzoekster zich terecht af wat meer zij kan vertellen dan hetgeen zij heeft uiteen gezet tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoekster diende te overleven met de hulp die zij kreeg van haar oom en de vriend van haar vader aangezien zij er alleen voor stond. Zij was geen landbouwer noch veehouder, zij verkocht sporadisch *sambusa* en *buur* bij de waterput en deed ook huishoudelijke taken voor haar burens. Echter, zoals verzoekster heeft verklaard, kreeg zij zelf niets in ruil en was het een moeilijke periode voor haar en haar kinderen.

Indien de commissaris-generaal meer details trachtte te bekomen, had hij de mogelijkheid om door te vragen, maar hij bleef zeer oppervlakkig. Het gaat dan ook niet op om verzoekster achteraf te verwijten dat zij geen doorleefde verklaringen heeft afgelegd.

Verzoekster meent dat op het moment zij het land diende te verlaten, de situatie meer dreigend was voor haar leven en dat van haar kinderen dan tijdens de droogtes. De vriend van haar vader moest ook voor zichzelf en zijn gezin kunnen voorzien en dus was het in die specifieke periode niet mogelijk om meer te voorzien qua hulp aan verzoekster. Verder staart de commissaris-generaal zich blind op een fout detail terwijl verzoekster wel andere uitvoerige en correcte beschrijvingen heeft gegeven heeft over haar dorp en de omliggende dorpen. Dit is absoluut onredelijk.

De commissaris-generaal is niet ernstig in zijn kritiek. Immers, de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken verlopen in chaotische omstandigheden en dus hoeft het niet te verbazen dat er zich misverstanden kunnen voordoen. De medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken maande verzoekster doorgaans aan om alles kort te houden en zei dat verzoekster de kans zou krijgen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal om eventueel correcties aan te brengen. Verzoekster heeft dan ook meteen bij aanvang van het groot onderhoud de fouten uitgelegd en zij volhardt aldus in haar verklaringen afgelegd tijdens haar groot onderhoud waar zij de tijd kreeg om alles correct uiteen te zetten. Het gaat dan ook niet op om deze tegenstelling aan te halen en verzoekster aldus te verwijten van een tegenstelling die er niet is.

Subsidiair vraagt verzoekster om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en subsubsidiar om de vernietiging van de bestreden beslissing.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift het NANSEN-rapport *“De nood aan internationale bescherming van Somalische vrouwen slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type III”* (stuk 3).

3.1.3. In een aanvullende nota van 10 juni 2024 legt verzoekster een besnijdenisattest van haar dochter neer waaruit blijkt dat er een type III genitale verminking en aldus infibulatie heeft plaatsgevonden (stuk 1).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van

artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de vaststelling van de bestreden beslissing, namelijk dat verzoekster niet aantoonde dat zij recent vertrokken is uit Masagaway en dat zij er tot juni 2021 verbleven heeft, niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoekster verwijst naar haar kwetsbaar profiel en de omstandigheden waarin zij opgroeide, benadrukt de Raad dat verzoekster hiermee niet aantoonde dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekster brengt verder desbetreffend geen enkel bewijs bij.

Verzoekster weerlegt bovendien geenszins de motivering in de bestreden beslissing omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden door louter te verwijzen naar de chaotische omstandigheden van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoekster *in concreto* aan te tonen dat wat in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij heeft verklaard, *quod non in casu*. De Raad stelt daarnaast vast dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken er inderdaad op gewezen wordt dat van haar verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien werden verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan haar voorgelezen in het Somalisch en heeft zij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Verzoekster legt in haar aanvullende nota een medisch attest neer van haar dochter, waaruit blijkt dat deze een VGV type III heeft ondergaan. In de nota van NANSSEN wordt aangegeven dat bronnen melden dat vrouwen na een eerste geboorte regelmatig opnieuw een infibulatie ondergaan. Geraadpleegde bronnen geven verder aan dat het in beginsel aan de vrouw toekomt om te beslissen of zij opnieuw een infibulatie wenst, doch dat er sprake kan zijn van een zware druk van (vrouwelijke) familieleden, de traditionele vrouwvrouw en de echtgenoot. Er worden voorbeelden beschreven van vrouwen die tegen hun wil opnieuw werden geïnfibuleerd.

De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Echter stelt de Raad vast dat, waar de besnijdenis van verzoeksters dochter inderdaad niet betwijfeld wordt, deze aldus voltrokken is en zich niet opnieuw kan voordoen. Zij legt geen attest neer waaruit blijkt dat een ingreep tot desinfibulatie is uitgevoerd. Verzoekster beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster moet de vrees *in concreto* aannemelijk maken. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke. Bijgevolg is de Raad van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar dochter bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van haar besnijdenis. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden haar dochter bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden, temeer zij geen zicht biedt op haar werkelijke herkomst. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoeksters dochter bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van vrouwelijke genitale verminking.

Aangezien verzoekster in het overige van haar verzoekschrift geen dienstige argumenten aanvoert die afbreuk kunnen doen aan de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, neemt de Raad deze integraal over.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP